

عنوان مقاله:

نقد و بررسی آرا آلن وود در خصوص چالش صورتگرایی در اخلاق کانتی از منظر رابرت پپین

محل انتشار:

فصلنامه حکمت و فلسفه، دوره 15، شماره 60 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

سیده معصومه موسوی - دانشجوی دکتری فلسفه دین؛ پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران، ایران.

محمد رضا بهشتی - دانشیار فلسفه، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

در این مقاله میکوشیم به نقد و بررسی آرا آلن وود به منظور حل معضل صورتگرایی در اخلاق کانت بپردازیم. وود از جمله مفسران کانت است که سالها با معضل صورتگرایی دست به گریبان بوده است. او زمانی این اشکال را تا حدودی به اخلاق کانت وارد میدانست و در دوره‌های میکوشید در قامت مدافع، پاسخی درخور برای حل این چالش ارائه کند. در بخش مقدمه از مسیر تشریح مبانی نظری لازم برای ورود به مسئله، اهمیت این چالش برای داوری در خصوص نظام اخلاقی کانت را روشن میکنیم و نشان میدهیم که معضل صورتگرایی چرا و چگونه پدید آمد. در بخش دوم به نحوه مواجهه وود با این معضل میپردازیم و موضع نهایی او را در مقام مدافع به سنجش خواهیم گذاشت. در ادامه به نقدهایی میپردازیم که پاسخ وود قادر به پاسخگویی به آنها نیست؛ نقدهایی که از سوی رابرت پپین و از رویکردی هگلی به این پاسخها طرح شده است. در بخش نتیجهگیری نشان میدهیم که چرا نسبت دادن نظریه ارزش به کانت در حل معضل صورتگرایی ناکام میماند. علاوه بر این، به امکان پاسخگویی به نقدهای پپین از طریق خوانشی متفاوت به اختصار میپردازیم. خوانشی که مدعی است با محوریت بخشیدن به فلسفه تاریخ و فلسفه دین کانت، میتوان مضامین لازم برای پر کردن قانون اخلاق تهی و سوژه صرفا معقول اخلاق کانت را فراهم آورد. مضامینی که با پیوند دوباره سوژه اخلاقی به جهان بیرون و هویت انضمامی او، در حل چالش صورتگرایی راهگشا خواهند بود.

کلمات کلیدی:

صورتگرایی، پارادوکس روش، اراده نیک، غایت فیفسه، عقل عملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1189009>

